

Хабакқук

1

¹ Бул пайғамбаршылық сөз – Хабакқук пайғамбарға аян арқалы берілген хабар.

Хабакқуктың Жаратқан Ийеге нала шегіуі

² О, Жаратқан Ийе, қашанға дейін Сени жәрдемге шақыраман, Маған кулақ саласаң ба, өзи?

«Зорлық-зомбылық!» деп жалбарынып атырман, Бирақ бизлерди қутқармай атырсаң Сен!

³ Не ушын жаўызлықты көзим менен көриуіме жол қойдың? Сондай нахақлыққа қалай қарап турыпсаң?

Қаяққа қарасам да талан-таражлық хәм зорлық-зомбылық. Хәмме жерде даў хәм жәнжеллер толып кетти.

⁴ Сонлықтан нызам өз күшин жойтып, әдиллик аяқ асты болды, Жаўызлар әдил адамлардан үстин келди, Солай етип, әдиллик бурмаланды.

Жаратқан Ийениң жуўабы

⁵ Кейин Жаратқан Ийе былай деди:

«Дыққат пенен қараңлар басқа халықларға, Таң қаласызлар көргенлериңизге.

Сизлердің дәуириңизде сондай ислер қыламан, Еситкен уақтыңызда, исене алмайсызлар.

⁶ Мине, Мен бабилонлыларды күшли қыламан, Бул халық жаўыз хәм тынымсыз.

Олар дүньяның төрт тәрәпине жүрис қылады, Басқа халықларға тийисли жерлерди басып алады.

⁷ Олар қорқынышлы хәм кәуиплидур, Өзине хан, өзине бий болған менмен халықдур.

⁸ Олардың атлары қапланнан тез, Түнде жүретуғын аш қасқырлардан да кәуиплидур.

Атлы әскерлери жерди шаңғытып, узақтан келер, Олжасына тасланатуғын бүркит яңлы ушып келер.

⁹ Олардың хәммеси киятыр тонаў ушын, Ордалары шөл қуйынындай алға талпынып, Олар кум жыйнағандай тутқынларды жыйнап келер.

¹⁰ Патшаларды мазақлап, басшыларды масқара қылады,
Қорғанлы, беккем қалалардың үстинен күледі,
Сол қалалардың дийәалларына қыя етип, топырақ үйип,
Кейин оларды қолға алады.

¹¹ Соннан кейин, олар самал сыяқлы тез өтип кетеді,
Бул гүнакар адамлар өз күшин қудай, деп есаплайды».

Хабакқуктың Жаратқан Ийеге және нала шегиүйи

¹² О, Жаратқан Ийе, Мухаддес Қудайым,
Хәмме ұақытта бар болған Сен емессең бе?
Солай екен, бизлер жоқ болып кетпеймиз.
О, Жаратқан Ийе, бизлерди жазалау ушын, бабилонлыларды таңладың,
О, мениң сүйенген Тауым, жазалау хуқықын соларға бердің.

¹³ Жауызлықты көргиси келмейтуғын сондай пәкдур Сениң көзлерин,
Хош көрмейсең Сен нахақлықты.
Не ушын енди усы жауыз адамларға шыдап атырсаң?
Жауызлар өзлеринен гөре әдиллерди жутып атырғанда, қалайынша үнсиз
турыпсаң?

¹⁴ Сен адамзатты теңиздеги балықлардай,
Басшысы жоқ шыбын-ширкейлердей қылдың.

¹⁵ Бабилонлылар олардың барлығын өз қармағына түсирер,
Тор таслап балық аулағандай етип, оларды аулар.
Аулары менен тутьп алып, жыйнап алар,
Сонда олар қууанып, шадланар.

¹⁶ Аулары арқалы олар көп олжа алады,
Жақсы аұқатлар менен аұқатланады,
Сол себепли, аулары ушын құрбанлықлар шалады.
Ауларына арнап, түтетки түтетеди.

¹⁷ Қашанға дейин, олар аулары менен еллерди аулап,
Халықларды аяусыз өлтириуди дауам етеди?

2

¹ Мен гүзетши минарасына шығып,
Минараның үстинде қарап тураман,
Жаратқан Ийениң жууабын күтемен.
Мениң налаларыма қандай жууап беретуғынын көремен.

Жаратқан Ийениң Хабакқукқа берген жууабы

² Сонда маған былай деп жууап берди Жаратқан Ийе:
«Тасларға анық қылып жаз саған аян қылғанларымды,
Хәр бир адам бир қарағаннан оқый алатуғын болсын.

³ Бул аян белгиленген ўақытта әмелге асады,
Сол ўақыт тез арада келеди, бул аян жалған емес.
Егер де кешиккендей болып көринсе, сабыр ет,
Ол әлбетте кешикпей орынланады.

⁴ Қара, менмен адам туўры жолдан жүрмегени ушын өледи,
Ал әдил адам Қудайға деген исеними менен жасайды.

⁵ Байлық^a алдамшыдур,
Менмен адам тыным таппайды,
Ол өлилер мэканына уқсап,
Өлим сыяқлы хеш кашан тоймайды.
Соның ушын, еллерди басып алып, халықларды тутқын қылады.

⁶ Тутқынға түскен халықлар оның үстинен күлип, мазақлап былай дейди:
„Хәй, өзине тийисли болмағанды талап, бир үйин қылған,
Хәсирет шегесең, басқалардың затларын тонап, қарызыңды арттырған,
Бул жағдай кашанға дейин даўам етер еди?“

⁷ Қарызыңды қайтарыўды талап қылатуғынлар тосаттан пайда болады,
Олар келип, сени қорқыныш ишинде қалдырады,
Сонда сен олар ушын олжа болып қаласаң.

⁸ Сен көп халықларды тонап, қан төктиң.
Еллерге, қалаларға хәм ондағы халықларға зорлық-зомбылық қылдың,
Соның ушын, олардан аман қалғанлары сени талайды.

⁹ Үйин жаўызлық пенен байлыққа толтырған,
Апаттан кашыў ушын, үйин бийикке қурған, хәсирет шегесең!

¹⁰ Сен өз хийлең менен,
Өз урпағыңа шерменделик алып келдиң,
Көп халықларды қыйратқаның ушын,
Апат алып келдиң өз басыңа.

¹¹ Хәттеки, үйиңниң дийўал таслары сени бәләэтайды,
Өре ағашлары да оларға қосылып жаңғырады.

¹² Хәй, қан төгип қала қурған, хәсирет шегесең,
Хәй, зорлық-зомбылық пенен қорған салған, хәсирет шегесең!

¹³ Халықлардың барлық еткен еңбеклериниң жанып кетиўи,
Миллетлердиң соншелли ислеген мийнетлериниң босқа шығыўы,

---

^a2.5 Байлық – басқа нускада «шарап»

Әлемнің Жаратқан Ийесінің иси емес пе?

¹⁴ Өйткени суулар теңизди қандай етип толтырып турған болса,
Жер жүзи Жаратқан Ийенің уллылығының билімі менен толады.

¹⁵ Хәсирет шегесең! Хәй, жалаңаш денелерін тамаша қылыу ұшын,
Қоңсы халықларға мәс болғанынша өзіңнің ғәзеп шарабыңнан иштирген.

¹⁶ Сен абырай орнына шерменделикке бөленесең,
Енди гезек саған келди, сен иш хәм көрінсин сүннетсиз жалаңаш денең.
Жаратқан Ийе саған иштирер оң қолындағы жазаға толы кесесин,
Сөйтип абырайыңды төгіп, шерменде қылар.

¹⁷ Лебанон тоғайларында қылған зорлық-зомбылығың өз басыңа түседі,
Жабайы хайуанларды қырып тасладың,
Енди сол ислеген жауызлығың өзіңди қорқыуға салады.

Адамзаттың қанын төктің,

Еллерге, қалаларға хәм ондағы халықларға зорлық-зомбылық қылдың.

¹⁸ Адамзаттың қолдан соққан ойма хәм қуйма бутлары неге жарайды?
Олардың не пайдасы бар жалғаннан басқа?

Адам өзи соққан бутына исенер,

Бирақ соққан буты тилсиз бир үнсиз затдур.

¹⁹ Ағаш бутқа „Оян!“ деп айтқан,

Тилсиз тасқа „Тур!“ деп жалбарынған, хәсирет шегесең!

Бут саған тууры жолды көрсете алар ма еди?

Олар алтын хәм гүмис пенен қапланғандур,

Бирақ оның ишинде өмир жоқ.

²⁰ Ал Жаратқан Ийе – Өз мухаддес Ибадатханасында,

Үнсиз турсын пүткил дүнья Оның алдында».

3

Хабакқуктың дууасы

¹ Пайғамбар Хабакқуктың дууасы, бул жыр^b менен айтылады.

² О, Жаратқан Ийе, даңқыңды еситтим,
Сенің ислеген ислериңе таң қалдым,
Бизиң заманымызда да сондай ислерди және исле, о, Жаратқан Ийе,
Енди хәммеге мәлим болсын нелер ислей алатуғының.
Мийрим-шәпәәтинди умытпа ғәзепленгениңде!

---

^b3.1 Сөзбе-сөз Шигйонот

³ Қудай жәрдемге келеди Теманнан,
Мухаддес Қудай келер Паран тауынан.
Оның уллылығы қаплайды аспанды,
Оған арналған алғыс-мақтаулар дүньяны толтырады.

⁴ Оның нуры жылдырымдай жарқырар,
Нур шашылар Оның қолларынан,
Күш-құдирети қолларында жасырынғандур.

⁵ Ол Өзинің алдынан кеселликлер жиберер,
Өлтиретуғын обаға изинен жүриўди буйырар.

⁶ Ол турғанда жер силкинеди,
Нәзер таслағанда, халықлар титирейди.
Әйемнен киятырған таулар қулап түсип,
Бурыннан бар болған төбешиклер шөгип, Оған бас ийеди,
Мәңгидур Қудайдың жоллары.

⁷ Кушан адамларының өз шатырларында қорққанын,
Мидия жеринде жасайтуғын адамлардың титирегенин көремен.

⁸ О, Жаратқан Ийе, сайларға ашыўландың ба?
Ғәзеплендиң бе дәрьяларға?
Ямаса өшиң бар ма еди теңизде?
Халқың ушын миндиң бе жеңилмес атларыңа хәм саўаш арбаларыңа?

⁹ Сен атыў ушын оқ жайыңды аласаң,
Оқларыңды атыўға таярлайсаң. Селах.
Жер жүзин дәрьялар менен қақ бөлип таслайсаң.

¹⁰ Тилтиреп кетер таулар Сени көргенде,
Селлер тасып, барлық нәрсени жуўып кетер,
Теңиз түплери шырқырап, толқынлары көтерилер.

¹¹ Сениң оқларыңның ушқан нурынан,
Жылтыраған найзаңның жылтырауынан,
Өз орнында қатып қалар қуяш пенен ай.

¹² Сен басып өтерсең жер жүзин ғәзеп пенен,
Халықларды қәхәриң менен басып езерсең.

¹³ Өзиң таңлаған халықты хәм тайынлаған патшаны қутқарыў ушын
келесең,

Жаўыз елдиң басшысын тас-талқан етесең,
Толық жоқ қыласаң жаўыз патшалықтың күшлерин.

¹⁴ Душпан әскерлери бизлерди дағытыў ушын қуйындай болып келер,
Букқы таслап, хәлсиз адамларды талан-тараж етер,
Сөйтип, олар шадланып қуғанар.

Ал Сен олардың басшысын өз найзасы менен өлтiresең.

¹⁵ Атларың менен теңизди басып,
Уллы суўларды үйир етип, айландырасаң.

¹⁶ Буларды еситкенимде, ләрзеге келди денем,
Қалтырап кетти мениң еринлерим,
Ерип кеткендей болды сүйеклерим,
Дәрмансызлықтан дизелерим титиреди.

Бирақ бизлерге хұжим қылғанлардың апатшылық күнин,
Күтемен мен сабырлылық пенен.

¹⁷ Хәттеки, әнжир ағашы мийўелемей қалса,
Жүзим ағашлары жүзим бермесе,
Өним бермесе де зәйтүн ағашлары,
Атызларда зүрәәт болмай қалса да,
Қой қоралар босап қалса да,
Падада маллар қалмаса да,

¹⁸ Мен бәри бир Жаратқан Ийениң саясында шадланаман,
Қутқарыўшым Қудайыма қуўанаман.

¹⁹ Ийем, Жаратқан Ийе күшимдур мениң,
Ол аяқларымды кийиктиң аяғындай шаққан қылар.
Таўлардың үстинен мени жүргизер.

Сазшылар басшысына: Тарлы саз әсбаплар менен айтылады.